

De nieuwe dag!

Liturgiesuggesties:

Johannes de Heer 25

Opwekking 44

Psalm 149: 2 en 5

Gezang 221: 2

Mattheüs 28: 1-10

Gezang 215: 1, 2 en 3

Na verkondiging: Gezang 231: 1 en 2

Opwekking 174

Opwekking 213

***

Gesprekje met de kinderen:

? Wie van jullie heeft er vanmorgen een ei gegeten?

? Eieren en Pasen ... hoort dat wel bij elkaar?

? Wat is Pasen eigenlijk voor feest?

Er is een oud versje en dat gaat zo: "Eén ei is geen ei, twee ei is een half ei, drie ei is een Paasei!"

Vroeger zongen de kinderen - net als bij Sint Maarten - dit liedje.

Ze gingen dan langs de deuren van de huizen en ze vroegen de mensen om een ei.

Ik moest aan dat oude versje denken en aan de preek van vanmorgen.

In de preek heb ik de mensen in de kerk verteld dat Mattheüs de dagen telt.

De eerste dag ... dat is Goede Vrijdag.

De tweede dag ... dat is Stille Zaterdag.

De derde dag ... dat is Pasen.

En nou dat oude versje.

Als ik nou zeg: "Eén ei is geen ei." - dan denk ik aan Goede Vrijdag.

Jezus is gestorven.

Zijn leerlingen zijn verdrietig.

Dood is dood.

En niemand denkt aan de opstanding.

Dan is "Twee ei" ... Stille Zaterdag.

Dan is Jezus nog in het graf.

Maar het wordt spannend.

Wacht maar, nog één nachtje slapen.

"Drie ei is een Paasei."

Het is zondag, het begin van een nieuwe week. Het koude graf breekt open. Jezus leeft! Het leven komt uit iets dat hard en dood lijkt.

Hard en dood.

Dat lijkt van buiten net zo als bij een ei.

Maar uit dat harde, dode ei, komt er nieuw leven.

Net als uit het graf van Jezus.

Want een graf uit de tijd van Jezus lijkt ook wel wat op een ei.

"Eén ei is geen ei, twee ei is een half ei, drie ei is een Paasei!"

(Ieder kind kreeg na de dienst een 'verrassingsei'!)

***

'Jannemiek! Opstaan! Het is de hoogste tijd!' Misschien herkennen jullie dat wel.
Moeder die je vanmorgen wakker heeft geroepen.
Is het nu al een nieuwe dag? Gisteravond was het zo gezellig.
Je had niet zo veel zin om naar bed te gaan.
En toen je eindelijk tussen de dekens of onder het dekbed lag ... ging die dag nog
even aan je voorbij.
Ongemerkt ben je in slaap gevallen.
De nacht was begonnen zonder dat je er erg in had.
'Jannemiek! Opstaan! Het is de hoogste tijd!'
Je probeert je ogen open te krijgen.
Het valt niet mee 's morgens in de vroegte.
Helemaal nu de klokken vannacht een uur vooruit zijn gezet.
De stem van moeder dringt nog niet zo goed tot je door.
Je sliep nog zo vast.
'Wat? Is het nu al tijd om op te staan?'
Naar je gevoel ben je net naar bed gegaan en net in slaap gevallen.
'Jannemiek! Opstaan!'
Het is dus echt waar.
Het is tijd.
Moeder heeft je gewekt.
Zij is voor jou 'de wekker' geweest.

*

Opstaan en wakken.
Die woorden, jongelui, broeders en zusters, horen bij het Paasfeest.
Jezus is niet zomaar opgestaan.
Jezus is eerst wakker gemaakt.
Door zijn Vader.
God heeft zijn Zoon op de eerste Paasmorgen wakker gemaakt.
Hij was voor Jezus 'de wekker': 'Opstaan!
Het is de hoogste tijd!'
Zo is Jezus uit de slaap van de dood gewekt.
En toen is Jezus zélf opgestaan.
Natuurlijk, opstaan moet je zelf doen.
Maar wakker maken ... dat moet een ander doen.

Voor Jannemiek was dat haar moeder.
Voor Jezus was dat God, zijn Vader. God, de Vader, die vond dat het hoog tijd werd
voor Jezus om op te staan.
Om weer bij de mensen te zijn. Om ze blij te maken.
Nee, Jezus is niet dood. Hij leeft!
Hij is opgestaan uit de slaap van de dood.
Dat is de boodschap van Pasen!
En die boodschap is als een lopend vuurtje naar de mensen gegaan.
Ze zijn blij, en ze zijn verbaasd.
Het is ook haast niet te geloven.

Want de slaap van de dood is toch zo'n vaste slaap.
Daar kún je toch zomaar niet uit wakker worden?
En dat is ook zo.
Hoe vaak maken wij het niet mee.
Iemand die ons lief was wordt van ons weggenomen door de dood.
Maar wat mensen niet kunnen ... dat kan God wel.
Hij heeft Jezus uit de slaap van de dood gewekt.
En Jezus is opgestaan om voor ons en voor de wereld ... een teken naar de toekomst te zijn!

*

Heel nauwkeurig telt Mattheüs, de evangelist, de dagen af.
'Eerste dag. Tweede dag. Derde dag!'
Rondom het sterven en de opstanding van Jezus, de Christus, is de derde dag belangrijk.
Het is Mattheüs niet ontgaan, dat Jezus eens gezegd heeft: "Na drie dagen word ik opgewekt!"

'Eerste dag. Tweede dag. Derde dag!'
De eerste dag is de dag dat Jezus stierf aan het kruis van Golgotha.
Het is ook de dag dat zijn vrienden hem begraven in de tuin van Jozef van Arimathea.
In een nieuw graf, dat hij in de rots had laten uithouwen.
Ze hebben een grote steen voor de ingang van het graf gerold.
Dat was op Goede Vrijdag, de eerste dag.

Op de tweede dag - dat is schrijft Mattheüs na de voorbereiding op het Paasfeest - 'regelen' de overpriesters en de Farizeeën bij Pilatus een wacht bij het graf.
De steen wordt nog eens extra verzegeld.
Want stel je voor: Zijn discipelen zouden anders zijn lichaam stelen "en tot het volk zeggen: Hij is opgewekt uit de doden..."
En ze misbruiken de dag van de rust - het is immers Sabbat - om te voorkomen dat de derde dag zal aanbreken.
Zij, de leiders van het volk, zullen er voor zorgen dat er geen opwekking kan plaatsvinden.
Wat hen betreft zal die Jezus voor altijd in het graf blijven!
Dat akelige hoofdstuk van die Messias, de Koning der Joden moet maar eens definitief worden afgesloten.
Dat gebeurde op stille zaterdag ... de tweede dag.
En Mattheüs telt: 'Eerste dag, tweede dag, ... derde dag!'

De derde dag ... dat is, gemeente, in de Bijbel de dag waarop alles anders wordt.
De dag waarop God het leven op aarde voorbrengt.
Op de derde dag maakt God iets nieuws, een nieuw begin!
De derde dag!
De dag, die een keerpunt zal worden in de geschiedenis van de schepping: De dag van de opstanding uit de doden.
De dag van het nieuwe leven en het nieuwe begin.
De derde dag! De nieuwe dag!
Dat laat Mattheüs ook duidelijk uitkomen.

Met nadruk schrijft hij dat de opstanding van Jezus plaatsvond, toen de nieuwe dag aanbrak.
Als het licht op het punt staat door te breken, dán zal het gebeuren: het duister breekt stuk op de eerste dag van de week!
De dag waarop God sprak: Er zij licht!
Dat is het verrassende van God.
Terwijl de mensen alles afgesloten en verzegeld en verduisterd hebben, breekt God door met het licht! God maakt een nieuw begin.
God begint met een nieuwe schepping!
Dáár loopt het evangelie op uit: Een nieuwe dag, een nieuw begin!
Nu Jezus Christus op Goede Vrijdag zijn werk op aarde heeft volbracht, is de nacht ten einde.
De nacht van de Godverlatenheid.
De nacht van de bittere dood.
De nacht van het oordeel en de zware schuld.
De macht der zonde is verbroken.
De schuld is aan God afgelost.
De dood is overwonnen.
Dáárom kan de eerste dag der week weer aanbreken.
Een nieuwe schepping, een nieuw begin.
"Wees gegroet gij eersteling der dagen, morgen der verrijzenis!"

*

'Eerste dag. Tweede dag. Derde dag!'
De dag breekt aan.
Door de nog halfdonkere straten van Jeruzalem lopen een paar vrouwen haastig in de richting van de graftuin.
Het is nog vroeg, heel erg vroeg.
De sabbat is voorbij.
Het Pascha is in veel huizen gevierd.
Het feest dat herinnert aan de verlossing uit Egypte.
Nu het feest voorbij is ... snellen de vrouwen naar het graf van Jezus.
Ze hebben zelf bij zich.
Daarmee willen ze het dode lichaam van Jezus verzorgen.

In het eerste vers noemt Mattheüs ze bij hun naam: Maria van Magdala en de andere Maria.
Het zijn de vrouwen, die Jezus goed hebben gekend.
Ze hebben van Jezus gehouden.
Ze mochten Hem op een bijzondere manier dienen.
Ze hebben Hem gevolgd tot bij het kruis van Golgotha.
Ze waren erbij toen Jezus in het graf van Jozef van Arimathea werd begraven.

Vrouwen. In de dagen van de Here Jezus telden ze niet mee.
Flavius Jozefus, de bekende joodse schrijver van de geschiedenis, zei van de vrouw: 'De vrouw is in elk opzicht de mindere van de man.'
Dat de Here Jezus werd gevolgd en werd gediend door vrouwen ... moet in die dagen heel opzienbarend en aanstootgevend zijn geweest.
Vrouwen.

Als het licht op paasmorgen doorbreekt gaan zij naar de tuin waar Jezus ligt begraven.
Vrijdagavond - de avond van het sterven van Jezus - Goede Vrijdag - hebben ze niet kunnen doen wat ze graag hadden willen doen.
De sabbat was al begonnen.
Ze hebben gewacht - Stille Zaterdag - de dag van rust rond Jezus' graf.
De dag waarop God rustte van Zijn scheppingswerk.
Ook de vrouwen 'rustten'.
Ze moeten wel.
Uit respect voor de geboden van de Schepper.

"Laat na de sabbat, tegen het aanbreken van de eerste dag van de week, ging Maria van Magdala en de andere Maria het graf bezien."
Waarom ga je eigenlijk naar een graf?
Wat zoek je op een begraafplaats?
Ik denk, broeders en zusters, jongelui, dat de vrouwen deden wat zoveel andere mensen doen.
Mensen, die verdriet hebben om iemand die pas is gestorven.
Iemand van wie ze veel hebben gehouden.
De vrouwen gaan naar het graf van Jezus omdat ze het gevoel hebben, dat het allemaal niet wáár is.
Ook al zijn ze er zélf bij geweest, bij het sterven op Golgotha, bij de begrafenis in het graf van Jozef.
Maar ze kúnnen en ze wíllen het niet geloven.
Soms zeggen mensen zomaar, hardop tegen elkaar of tegen zichzelf: 'Het is niet waar. Vader of moeder is niet dood.'
Maar wanneer je dan weer bij dat graf komt ... dan weet je het weer heel zeker.
Dáár ligt iemand, waar je veel van hebt gehouden.
Dáár begraven.
Kijk z'n naam staat te lezen op de steen op het graf.
Logisch dat er dan tranen komen, verdriet en het gemis.
Maar dat lucht op ... al die tranen.
Het brengt je weer terug tot de werkelijkheid.
Want je moet verder, verder met Gods hulp.
Want Gods weg - zegt de blijde boodschap van Pasen - loopt niet dood in een graf.
Zijn toekomst wacht!

*

Zo ongeveer, broeders en zusters, jongelui, zal het ook wel met die vrouwen zijn geweest.
Vol verdriet en vol verwarring zijn ze naar de graftuin gegaan.
Om met eigen ogen nog eens te zien, hóe Jezus daar begraven ligt.
Hoe definitief de dood een einde maakt aan het leven van mens op aarde.
En ... om Jezus, Gods Zoon, waar ze zoveel van gehouden hebben, de laatste eer te bewijzen.
Om het laatste voor Hem te doen, wat ze kunnen doen: Hem met geurige kruiden en zelf te verzorgen.

Een dóde Jezus zoeken ze!

Begraven achter een grote, dikke, ronde steen.
Verzegeld met de zegels van de overheid.
Maar wie zal die grote steen voor de ingang van het graf voor hen wegduwen?
Stel je je dat eens voor: Zo'n grote ronde steen, die van boven af voor de opening van het rotsgraf was gerold ...
Hoe krijg je die steen van z'n plaats?
De vrouwen hebben er in hun verdriet en hun spontaniteit helemaal niet aan gedacht.
Bovendien ... de steen werd ook nog bewaakt.
Er zou om gevochten moeten worden, voordat het graf geopend kon worden!

Maar ach nee, zo gaat het niet.
We weten het wel.
Maar ... hoe ging het er dan wél aan toe op die vroege morgen van de eerste dag van de week?
Wat was de ontdekking die deze vrouwen bij het graf doen?
Zij ontdekken, jongens en meisjes, broeders en zusters, dat Pasen al in de hemel begonnen is.
Zij ontdekken dat Gód de deur van de hemel op Paasmorgen zélf gaat open doen:
"En zie, er kwam een grote aardbeving, want een engel des Heren daalde uit de hemel, en hij wentelde de steen weg en zette zich daarop."

Een boven-natuurlijk ingrijpen heeft plaatsgevonden.
Een ingrijpen vanuit de hemel!
Een aardbeving, een grote aardbeving.
Net als op Goede Vrijdag toen Jezus stierf aan het kruis.
De aarde komt op Paasmorgen in beweging.
Alle grafstenen staan te schudden.
De steen rolt van het graf van Jezus.
De soldaten die zijn graf moeten bewaken ... vluchten van schrik weg uit de tuin van Jozef.
Jezus staat op uit de dood.
God grijpt in: 'Jezus, opstaan! Het is de hoogste tijd!'

Zo zal het, broeders en zusters, jongelui, straks ook gaan op die grote Paasmorgen, op wat de Bijbel noemt: "de jongste dag."
Als Jezus, de Zoon van God, op de wolken terug komt naar de aarde.
Dan zal de aarde in beweging komen.
De graven zullen open gaan.
Een nieuwe tijd breekt aan. ...
Wat een toekomst staat ons nog te wachten.

*

Maar waar is Jezus?
Voordat de vrouwen verder kunnen vragen, is er die hemelbode in een blinkend gewaad.
Een engel. Een boodschapper, een dienaar van God.
Opnieuw - als in de nacht van kerst, de kerstnacht, verkondigen engelen de blijde boodschap: "Weest gij niet bevreesd; want ik weet, dat gij Jezus zoekt, de gekruisigde."

Zoeken.
Zoeken, dat doe je uit liefde.
Omdat je zo geweldig veel van iemand houdt.
Omdat je niet buiten die ander kunt.
Omdat je je zo verbonden met die ander voelt.
Zoeken, dat doe je uit liefde.
Zoals ouders hun kind zoeken dat in de drukte van een grote stad is verdwaald.
Zoeken ... net zo lang, totdat je je kind weer gevonden hebt.
Zoeken ... dat doe je omdat je er zo aan gehecht bent.
Veel mensen zijn op zoek.
Op zoek naar een gelukkiger leven.
Op zoek naar een nieuwe plek op deze wereld om te kunnen leven.
De vrouwen op Paasmorgen zoeken ... Jezus.
Zij zoeken Jezus op het kerkhof van de dood.
Zij zoeken ... de gekruisigde.
"Hij is hier niet, want Hij is opgewekt."

Opgewekt.
Dat woord geeft aan dat God Zélf heeft ingegrepen.
Hij heeft ... zijn Zoon in het graf ... het leven weergegeven.
De dood kon niet het laatste woord hebben.
Het plaatsvervangend offer voor de zonde was immers gebracht.
De zonde heeft niet de laatste kracht.
Er is, gemeente, op de eerste dag van de week ... een op-wekking!
Op Paasmorgen grijpt God opnieuw in.
God Zélf schudt zijn Zoon wakker uit de dood.
Hij doet de deur naar de aarde weer open.
Hij heeft het offer van Zijn Zoon aanvaard.
De toegangspoort tot de hemel staat wijd open.
De doodlopende weg is niet langer meer geblokkeerd.
De steen is afgewenteld.

*

Paasfeest, broeders en zusters, jongelui, is het feest van 'gewekt worden' en van 'opstaan'.
Jezus is *opgewekt* en *opgestaan*. Hij leeft!
Weet je wat zo aardig is ...
Als iemand blij en vrolijk is zeggen we ook wel eens: 'Wat ben jij *opgewekt!*'
Dat God de Vader ... Jezus uit de slaap van de dood heeft opgewekt dat maakt ook ons ... opgewekt.
Blij en vrolijk.
Hoe kan het ook anders: God maakt een nieuw begin.
Jezus leeft en ik met Hem!
Amen.

Ds. Jan K.C. Kronenberg, Haarlem 31 maart (paasmorgen) 2002

! Graag een mailtje wanneer deze preek in een gemeente wordt gelezen. !